

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.04.1983, sp. zn. 11 Tz 11/83, ECLI:CZ:NS:1983:11.TZ.11.1983.1

Číslo: 23/1984

Právní věta: Jestliže provozovatel motorového vozidla (§ 6 odst. 2 vyhl. č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu), popřípadě řidič motorového vozidla (§ 3 odst. 2 cit. vyhl.) svěří řízení motorového vozidla osobě, o níž ví, že její schopnost k řízení je snížena v důsledku požití alkoholických nápojů, za okolností, že v důsledku toho může dojít k dopravní nehodě, odpovídá za následky dopravní nehody, ke které došlo proto, že schopnosti osoby, jíž bylo vozidlo svěřeno k řízení, byly sníženy.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.04.1983

Spisová značka: 11 Tz 11/83

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 10 ods. 1 písm. c

§ 201

§ 224 ods. 1

§ 224 ods. 2 100/1975 Sb. § 3 ods. 2

§ 6 ods. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1984 sb. rozh.

Jestliže provozovatel motorového vozidla (§ 6 odst. 2 vyhl. č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu), popřípadě řidič motorového vozidla (§ 3 odst. 2 cit. vyhl.) svěří řízení motorového vozidla osobě, o níž ví, že její schopnost k řízení je snížena v důsledku požití alkoholických nápojů, za okolností, že v důsledku toho může dojít k dopravní nehodě, odpovídá za následky dopravní nehody, ke které došlo proto, že schopnosti osoby, jíž bylo vozidlo svěřeno k řízení, byly sníženy.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 19. 4. 1983 sp. zn. [11 Tz 11/83.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 28. dubna 1982 sp. zn. 17 T 83/82 i rozsudek

městského soudu v Praze ze dne 19. srpna 1982 sp. zn. 8 To 335/82 v části týkající se obviněného M. V. a obvodnímu soudu pro Prahu 2 přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 28. 4. 1982 sp. zn. 17 T 83/82 byl obviněný JUDr. J. B. uznán vinným trestnými činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a opilství podle § 201 tr. zák. a odsouzen podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dva roky se zařazením do první nápravně výchovné skupiny (§ 39a odst. 2 písm. a/ tr. zák.). Současně mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti roků. Posléze mu byla podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložena povinnost nahradit poškozenému A. M. st. škodu ve výši 14 300 Kčs. Dále byl tímto rozsudkem obviněný M. V. uznán vinným pomocí k trestnému činu opilství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 201 tr. zák. a odsouzen podle § 201 tr. zák. k trestu odnětí svobody na osm měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou roků (§ 58 odst. 1 písm. a/, § 59 odst. 1 tr. zák.). Dále mu byl podle § 53 odst. 2 tr. zák. uložen peněžitý trest ve výši 3000 Kčs a podle § 54 odst. 2 tr. zák. bylo vysloveno, že pro případ zmaření výkonu tohoto trestu ukládá se mu náhradní trest odnětí svobody na tři měsíce. Podle § 49 odst. 1 tr. zák. mu byl uložen též trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu tří roků.

Trestnou činnost spáchal obviněný JUDr. J. B. tím, že dne 13. 10. 1981 kolem 21.10 hod. řídil po předchozím požití alkoholických nápojů (1,45 promile alkoholu) osobní automobil SPZ ABO 76-12 a v ulici Vnislavově v Praze 2 při projíždění pravotočivé zatáčky přejel vodorovnou dopravní značku „Podélná čára souvislá“ a vjel do levé poloviny vozovky, kde se střetl s protijedoucím osobním automobilem SPZ ABB 54-04 řízeným A. M., který na následky rozsáhlých a vážných vnitřních zranění téhož dne v nemocnici zemřel.

Obviněný M. V. téhož dne v době před dopravní nehodou svěřil obviněnému JUDr. J. B. svůj osobní automobil SPZ ABO 76-12, ačkoliv věděl, že JUDr. J. B. požil před jízdou alkoholické nápoje.

Tento rozsudek obvodního soudu byl napaden odvoláním prokurátora a obou obviněných.

Rozsudkem městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 1982 sp. zn. 8 To 335/82 byl napadený rozsudek obvodního soudu podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. zrušen ve výroku o trestu u obviněného JUDr. J. B. a ve výroku o trestu zákazu řízení motorových vozidel u obviněného M. V. a obviněnému JUDr. J. B. byl při nezměněném výroku o vině trestnými činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a opilství podle § 201 tr. zák. podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na dva a půl roku se zařazením do první nápravně výchovné skupiny. Dále mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen též trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu pěti let.

V ostatním byl ponechán napadený rozsudek nedotčen.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal generální prokurátor ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného M. V. Porušení zákona spatřuje v tom, že soudy obou stupňů neuznaly obviněného M. V. vinným též trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák., který spáchal tím, že svěřil svůj osobní automobil osobě podnapilé a mohl předpokládat, že tato osoba může způsobit dopravní nehodu, při níž dojde k újmě na zdraví nebo ke smrti jiné osoby, což se skutečně stalo.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu podané stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozsudku ohledně obviněného M. V., jakož i řízení, jež mu předcházelo, a

shledal, že zákon byl porušen.

Skutková zjištění učiněná obvodním soudem na základě důkazů provedených v hlavním líčení jsou úplná a správná.

Obviněný M. V. prokazatelně svěřil svůj osobní automobil spoluobviněnému JUDr. J. B., ačkoliv věděl, že jeho schopnost k řízení motorového vozidla je značně snížena předchozím požitím alkoholických nápojů, neboť je popíjeli společně. Toto jeho jednání bylo správně posouzeno jako pomoc k trestnému činu opilství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 201 tr. zák. Mylný je však názor soudů obou stupňů, že toto jednání obviněného M. V. nenaplnuje též skutkovou podstatu trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák.

Podle § 3 odst. 2 vyhlášky FMV č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu smí řidič předat řízení vozidla jen osobě, která splňuje podmínky odst. 1 a jejíž schopnost k řízení není snížena požitím alkoholického nápoje před jízdou nebo během jízdy (§ 4 odst. 2 cit. vyhlášky).

Důkazy provedenými ve věci správně vzaly soudy obou stupňů za prokázáno, že obviněný M. V. společně s obviněným JUDr. J. B. popíjeli alkoholické nápoje a poté, kdy se rozhodli, že pojedou domů, nabídl se obviněný JUDr. J. B., že bude osobní automobil obviněného M. V. řídit, protože předpokládal, že je méně opilý. Obviněný mu toto vozidlo svěřil k řízení a poskytl mu vysvětlení ovládacích mechanismů tohoto vozidla, protože obviněný JUDr. J. B. vlastní vozidlo jiného typu.

Vzhledem k uvedenému a vzhledem ke zjištění, že obviněný JUDr. J. B. v důsledku podnapilosti řízení vozidla nezvládl a zavinil nehodu, při které byla jiná osoba usmrcena, nutno činit i obviněného M. V. odpovědným za tento škodlivý následek (účinek) dopravní nehody, který předvídal nebo alespoň předvídat měl a mohl, třebaže vozidlo sám neřídil, ale svěřil ho k řízení osobě, o níž věděl, že neovládá řízení vozidla v důsledku požitého alkoholu.

Pokud tedy obviněný M. V. nebyl uznán vinným též trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák., byl v citovaném ustanovení porušen zákon v jeho prospěch.